

Kære Frank Jensen

”Og hjertet er helt i skygge og hjertet er næsten hørt op. Til nogen begynder at bygge en by, der er blød som en krop.”

Sådan skrev en af Danmarks allerstørste digtere Inger Christensen i digtsamlingen ”Det” i 1969. Mit håb for København er, at vores hovedstad bliver en by, der er blød som en krop. Ikke stenet, ikke støbt i beton, men blød - i live og livlig.

Jeg ved godt, at du har arvet København, som den nu engang er. Og jeg vil også sige, at jeg synes, København er en dejlig by og er nok også blevet en dejligere by, mens du har været overborgmester.

Men København er også en bilby. Det er en betonby. Det er en pengeby. For ofte også før det er en menneskeby, en levende by.

Hvert år dør hundredvis af københavnere for tidligt, fordi de bor i en by med høj luftforurening. Hver måned flytter folk fra byen, fordi de ikke har råd til at bo her. Og igen og igen bliver der færre grønne områder, fordi der skal gøres plads til ny asfalt og beton.

København skal derfor i min optik i mindre grad være en forretning og i højere grad være et hjem, der øger vores livskvalitet og sikrer vores fremtid.

De klimamål, København har, er ambitiøse. Som de skal være. Men de vil kræve store forandringer, som vi skal turde kaste os ud i. Her mangler jeg af og til at se mere mod. Derfor skal vi turde gøre op med idéen om at hensyn til økonomisk vækst skal diktere vores bys udvikling. Det gør den alt for tit i dag.

Måske fordi vi har glemt, at klimakrisen - hvis vi tillader det - kan være en gave, der ikke bare tvinger os til at handle for at stoppe ødelæggelsen af vores planet, men også giver os mulighed for at gentænke vores samfund og byer.

At lukke veje for biler, at gøre bydele eller bilfri, at give mere plads til byhaver, at bygge nyt og innovativt med planter på tage og facader, at lave parkeringspladser om til attraktive byrum, at gøre den kollektive trafik billig eller gratis, som man ser det i storbyer ude i verden, at ... at ... at ...

København blev en af bedste byer i verden, fordi vi turde satse - og insistere. Men hvis den ikke skal stivne og blive en by for eliten, hvis den ikke skal blive en by, der i endnu højere grad sætter vækst før mennesker, så skal vi tænke nyt og stort og vildt og heftigt. Vi skal være en mere modig by, en by, der nok kan indgå kompromisser, men aldrig lader sine indbygges aktuelle og fremtidige velbefindende blive kompromitteret.

Kh Uffe Elbæk